

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้น

สำหรับสมาชิกวุฒิสภาได้ใช้ในการติดตามผลการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการของสภาผู้แทนราษฎร

ร่าง

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาทำงานของลูกจ้าง
วันหยุดประจำสัปดาห์ของลูกจ้าง
และสิทธิลาหยุดพักผ่อนประจำปีของลูกจ้าง)

(สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

อ.พ.(ร) ๒๓/๒๕๖๘

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้นของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดยนายจรัส คุ่มไข่น้ำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๗ ได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๘

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้นของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในเบื้องต้น ทั้งนี้ ก่อนที่สภาผู้แทนราษฎรจะลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้นของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้จัดทำในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ เมื่อท่านต้องการอ่านเอกสารที่แนบมาพร้อมกับเอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้นนี้ ขอความกรุณาแวะไปที่ลิงก์ หรือ URL ที่ปรากฏด้านล่างของเอกสารนั้น ๆ เพื่ออ่านเอกสาร

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ตุลาคม ๒๕๖๘

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้น

จัดทำโดย

นางปณิตา สท้านไตรภพ	เลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	รองเลขาธิการวุฒิสภา
นายโสภณ ชาทบุษย์จาร์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางปัญจพร สุทธิรงค์	นิติกรชำนาญการพิเศษ
นางสาวพันธุ์ทิพา หอมทิพย์	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
นางกาญจนา ผลาชีวะ	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นายพัลลภ วงศ์พานิช	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางรัตติกาลฤกษ์ นวลสุข	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นายสมผล อังศุวัฒนากุล	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑	ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	
๑.	เหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้	๑
๒.	การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	๔
๓.	การตอบชี้แจง	๕
๔.	ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ	๕
๕.	ภาพอินโฟกราฟิกสรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายจรัส คุ้มไข่น้ำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	๗

ภาคผนวก

:	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายจรัส คุ้มไข่น้ำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	(๑)
:	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑	(๓๑)
:	ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ กับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายจรัส คุ้มไข่น้ำ กับคณะ และนางสาววรรณวิภา ไม้สน กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	(๘๔)

ส่วนที่ ๑

ประเด็นสำคัญ

จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ^๑

๑. เหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑.๑ การเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาทำงานของลูกจ้าง วันหยุดประจำสัปดาห์ของลูกจ้าง และสิทธิลาหยุดพักผ่อนประจำปีของลูกจ้าง) เสนอโดย นายจรัส คุ้มไข่น้ำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๗ และได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่พุธที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๘ โดยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีก จำนวน ๑ ฉบับ ขึ้นมาพิจารณารวมกันไป แต่ให้แยกการลงมติ เนื่องจากมีหลักการและเหตุผลต่างกัน คือ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (แก้ไขเพิ่มเติมให้การจ้างงานมีความเท่าเทียมในทุกด้าน ให้นายจ้างปฏิบัติต่อลูกจ้างอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่เลือกปฏิบัติ การลาเนื่องจากมีประจำเดือนมีให้ถือว่าเป็นวันลาป่วย ลูกจ้างมีสิทธิลาไปดูแลบุคคลในครอบครัว หรือบุคคลอื่นใดที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด นายจ้างต้องจัดให้มีสถานที่ที่เหมาะสมและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็น เพื่อให้ลูกจ้างสามารถให้นมบุตรหรือบีบเก็บน้ำนมในที่ทำงาน และลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงมีสิทธิลาเนื่องจากมีประจำเดือน) เสนอโดยนางสาววรรณวิภา ไม้สน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๗ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๕๕ (๒) ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม^๒

^๑ สามารถสืบค้นเอกสารแนบระเบียบวาระ เอกสารประกอบการพิจารณา บันทึกการประชุมในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ และบันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้จากเว็บไซต์ PRT คลังสารสนเทศรัฐสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <https://prt.parliament.go.th> หรือสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๑ ถึง ๔ ในหน้าที่ ๖ และสามารถสืบค้นพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๕ ในหน้าที่ ๖

^๒ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๕๕ (๒) ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๕๕ เมื่อที่ประชุมกำลังพิจารณาญัตติใดอยู่ ห้ามเสนอญัตติอื่นขึ้นมาพิจารณา เว้นแต่ญัตติ ดังต่อไปนี้

๑. ๑

๑. ๑

(๒) ขอให้รวมระเบียบวาระการประชุมที่เป็นเรื่องเดียวกัน ทำนองเดียวกัน หรือเกี่ยวเนื่องกันเพื่อพิจารณาพร้อมกัน

๑. ๑

๑. ๑

ข้อ ๒๘ การประชุม ให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุม และต้องดำเนินการพิจารณาตามลำดับระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้ เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น

อนึ่ง เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวทั้ง ๒ ฉบับ มีหลักการและเหตุผลต่างกัน สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา จึงได้แยกเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (แก้ไขเพิ่มเติมให้การจ้างงานมีความเท่าเทียม ในทุกด้าน ให้นายจ้างปฏิบัติต่อลูกจ้างอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่เลือกปฏิบัติ การลาเนื่องจาก มีประจำเดือนมิให้ถือว่าเป็นวันลาป่วย ลูกจ้างมีสิทธิลาไปดูแลบุคคลในครอบครัว หรือบุคคลอื่นใด ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด นายจ้างต้องจัดให้มีสถานที่ที่เหมาะสมและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็น เพื่อให้ ลูกจ้างสามารถให้นมบุตรหรือบีบเก็บน้ำนมในที่ทำงาน และลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงมีสิทธิลาเนื่องจาก มีประจำเดือน) เสนอโดยนางสาววรรณวิภา ไ้ม่สน เป็นอีกฉบับหนึ่ง

๑.๒ สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

นายจรัส คุ่มไข่น้ำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน ได้แถลงถึง หลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ดังต่อไปนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาทำงานของลูกจ้าง (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๓)
๒. แก้ไขเพิ่มเติมวันหยุดประจำสัปดาห์ของลูกจ้าง (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๘)
๓. แก้ไขเพิ่มเติมสิทธิลาหยุดพักผ่อนประจำปีของลูกจ้าง (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๐)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่ใช้บังคับ ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ประกอบกับสถานการณ์ ในปัจจุบันที่ผู้ใช้แรงงานมากกว่าสามสิบล้านคน ในตลาดแรงงานไทยมีปัญหาความมั่นคง ทางเศรษฐกิจอย่างปรากฏชัด ในการนี้ เพื่อทำการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนผู้ใช้แรงงาน โดยรวม เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เพิ่มอำนาจต่อรอง ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดเกี่ยวกับระยะเวลา

ข้อ ๑๑๗ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่หนึ่ง ให้สภาพิจารณาและลงมติว่าจะรับหลักการ หรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้น

ฯลฯ

ฯลฯ

ในกรณีที่สภามีมติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการทำนองเดียวกันหลายฉบับรวมกัน สภาจะลงมติ รับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งพระราชบัญญัติแต่ละฉบับหรือทั้งหมดรวมกันก็ได้ และเมื่อสภาได้มีมติรับหลักการแล้ว ให้สภาลงมติว่าจะให้ร่างพระราชบัญญัตินั้นใดเป็นหลักในการพิจารณาในวาระที่สอง”

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ทำงาน วันหยุดประจำสัปดาห์ และสิทธิลาหยุดพักผ่อนประจำปีของลูกจ้าง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งเสนอโดย นายจรัส คุ่มไข่น้ำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ จำนวน ๕ มาตรา มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

(๑) วันใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

(๒) กำหนดระยะเวลาการทำงานของลูกจ้าง

กำหนดให้นายจ้างประกาศเวลาทำงานปกติให้ลูกจ้างทราบ โดยกำหนดเวลาเริ่มต้นและเวลาสิ้นสุดของการทำงานแต่ละวันของลูกจ้างได้ไม่เกินเวลาทำงานของแต่ละประเภทงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกิน ๘ ชั่วโมงต่อวัน ในกรณีที่เวลาทำงานวันใดน้อยกว่า ๘ ชั่วโมง นายจ้างและลูกจ้างจะตกลงกันให้นำเวลาทำงานส่วนที่เหลือไปรวมกับเวลาทำงานในวันทำงานวันปกติอื่นก็ได้ แต่ต้องไม่เกินวันละ ๙ ชั่วโมง และเมื่อรวมเวลาทำงานทั้งสิ้นแล้ว ต้องไม่เกิน ๔๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เว้นแต่งานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้างตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งเมื่อรวมเวลาทำงานทั้งสิ้นแล้ว จะต้องไม่เกิน ๓๕ ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ในกรณีที่นายจ้างและลูกจ้างตกลงกันให้นำเวลาทำงานส่วนที่เหลือไปรวมกับเวลาทำงานในวันทำงานปกติอื่นเกินกว่าวันละ ๘ ชั่วโมง ให้นายจ้างจ่ายค่าตอบแทนไม่น้อยกว่า ๑.๕ เท่าของอัตราค่าจ้างต่อหน่วยในวันทำงานตามจำนวนผลงานที่ทำได้ในชั่วโมงที่ทำเกินสำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงาน

กรณีที่นายจ้างไม่อาจประกาศกำหนดเวลาเริ่มต้นและเวลาสิ้นสุดของการทำงานแต่ละวันได้เนื่องจากลักษณะหรือสภาพของงาน ให้นายจ้างและลูกจ้างตกลงกันกำหนดชั่วโมงทำงานแต่ละวันไม่เกิน ๘ ชั่วโมง และเมื่อรวมเวลาทำงานทั้งสิ้นแล้ว ต้องไม่เกิน ๔๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์

(ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓)

(๓) กำหนดวันหยุดประจำสัปดาห์ของลูกจ้าง

กำหนดให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างมีวันหยุดประจำสัปดาห์ไม่น้อยกว่า ๒ วันต่อสัปดาห์ โดยวันหยุดประจำสัปดาห์ต้องมีระยะห่างกันไม่เกิน ๕ วัน และนายจ้างกับลูกจ้างอาจตกลงกันล่วงหน้าให้มีวันหยุดประจำสัปดาห์วันใดก็ได้

ในกรณีที่ลูกจ้างทำงานภาคบริการ งานโรงแรม งานขนส่ง งานในป่า งานในที่ทุรกันดาร งานในแหล่งท่องเที่ยว หรืองานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง นายจ้างและลูกจ้างอาจตกลงกันล่วงหน้าในการสะสมวันหยุดประจำสัปดาห์และเลื่อนไปหยุดเมื่อใดก็ได้ แต่ต้องอยู่ภายในระยะเวลา ๔ สัปดาห์ติดต่อกัน นับจากวันที่ไม่ได้หยุดประจำสัปดาห์นั้น

(ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔)

(๔) กำหนดสิทธิลาหยุดพักผ่อนประจำปีของลูกจ้าง

กำหนดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันมาแล้วครบ ๑๒๐ วัน มีสิทธิลาหยุดพักผ่อนประจำปีได้ไม่น้อยกว่า ๑๐ วันทำงานต่อปี สำหรับลูกจ้างซึ่งยังทำงานไม่ครบ ๑๒๐ วัน นายจ้างอาจกำหนดวันหยุดพักผ่อนประจำปีให้แก่ลูกจ้างโดยคำนวณให้ตามส่วนก็ได้

ในปีต่อมานายจ้างอาจกำหนดวันลาหยุดพักผ่อนประจำปีให้แก่ลูกจ้างมากกว่า ๑๐ วันก็ได้

(ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)

๒. การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ภายหลังจากที่ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๒.๑ ประเด็นระยะเวลาการทำงานของลูกจ้าง

๒.๑.๑ สนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากการพิจารณาระยะเวลาการทำงานเหลือ ๔๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จะเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างลูกจ้างกับนายจ้าง สร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน และเกิดแรงจูงใจในการทำงานมากขึ้น ประกอบกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีข้อบ่งชี้ว่า การทำงานเกิน ๔๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จะทำให้เกิดปัญหาสุขภาพของลูกจ้างทั้งร่างกายและจิตใจ ดังนั้น ระยะเวลาการทำงานที่เหมาะสมกับค่าจ้างจึงน่าจะเกิดผลดีต่อผู้ประกอบการและลูกจ้างในระยะยาว

นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบระยะเวลาการทำงานของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ประเทศไทยนับว่ามีสิทธิวันลาสำหรับแรงงานน้อย จึงเห็นควรสนับสนุนการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ฉบับนี้

๒.๑.๒ มีข้อสังเกตว่าการกำหนดให้เวลาทำงานของลูกจ้าง เมื่อรวมเวลาทำงานต้องไม่เกิน ๔๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เว้นแต่งานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้างตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่เมื่อรวมเวลาทำงานทั้งสิ้นแล้วต้องไม่เกิน ๓๕ ชั่วโมงต่อสัปดาห์นั้น อาจมีผลกระทบต่อการค้าขายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ต้องปรับตัวมากขึ้นหากลูกจ้างมีระยะเวลาการทำงานลดลง แต่ผลผลิตต้องไม่ลดการเหมือนเดิม อาจต้องมีการจ้างงานล่วงเวลา ซึ่งจะต้องเป็นภาระกับผู้ประกอบการมากขึ้น และต้องเพิ่มราคาสินค้าและบริการจนผู้บริโภคจะได้รับผลกระทบในวงกว้าง

๒.๑.๓ มีข้อสังเกตเกี่ยวกับผู้ประกอบการที่อาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัตินี้ ควรได้รับการดูแล ซึ่งอาจต้องมีการปรับบทบัญญัติแห่งกฎหมายบางประการ เพื่อไม่ให้กระทบผู้ประกอบการ และระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม ทั้งนี้ การปรับลดระยะเวลาการทำงานอาจทำให้ต้องแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีศักยภาพใกล้เคียงกันและมีระยะเวลาการทำงานเหมือนกัน

๒.๒ ประเด็นวันหยุดประจำสัปดาห์ของลูกจ้าง

๒.๒.๑ สนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากการกำหนดวันหยุดไม่น้อยกว่า ๒ วันต่อสัปดาห์จะเป็นการเพิ่มวันพักผ่อนให้แรงงานที่เหนื่อยล้าจากการทำงาน และดูแลสุขภาพมากขึ้น สอดคล้องกับชีวิตจริงของแรงงาน ซึ่งการกำหนดวันหยุดประจำสัปดาห์ที่เพิ่มขึ้น อาจมีผลกระทบต่อนายจ้าง ซึ่งต้องมีการปรับตัว แต่จะเป็นการลงทุนระยะยาวที่ได้แรงงานที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญชั้นพิจารณาเรียงลำดับมาตรา สามารถปรับรายละเอียดต่าง ๆ ของร่างพระราชบัญญัตินี้โดยคำนึงถึงประโยชน์ของลูกจ้างและผู้ประกอบการไปในคราวเดียวกัน

๒.๒.๒ มีข้อสังเกตว่า ควรรับฟังความคิดเห็นจากทั้งนายจ้างและลูกจ้างเกี่ยวกับสิทธิลาหยุดต่าง ๆ โดยคำนึงถึงพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศ การกำหนดให้มีวันหยุดประจำสัปดาห์เพิ่มขึ้น อาจส่งผลให้แรงงานต้องแบกรับภาระในการปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ผลผลิตในระดับเดิม ซึ่งอาจส่งผลต่อประสิทธิภาพและความสมดุลในการทำงาน ดังนั้น จึงควรมีการพิจารณาทบทวนแนวทางการลดวันทำงานอย่างรอบคอบและเหมาะสม เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการจ้างงานและไม่เป็นภาระต่อแรงงานจนเกินไป

๓. การตอบชี้แจง

เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายเสร็จแล้ว มีผู้ตอบชี้แจง สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

นายสหัสวัต คุ้มคง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน ได้รับมอบหมายจากนายจรัส คุ้มไข่น้ำ ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติให้ชี้แจงต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ตอบชี้แจงสรุปสาระสำคัญได้ว่า ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ทั้ง ๒ ฉบับที่เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรมีความเห็นสอดคล้องกันเรื่องระยะเวลาการทำงาน วันพักผ่อน สิทธิวันลาต่าง ๆ และความเท่าเทียมในสถานประกอบการ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขันของแรงงาน แต่อาจมีบางประเด็นเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจที่มีความเห็นต่างกัน ซึ่งข้อสังเกตที่มาจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดจะได้นำไปพิจารณาเพิ่มเติมในชั้นคณะกรรมการต่อไป

๔. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

มติ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๘ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายจรัส คุ้มไข่น้ำ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ด้วยคะแนนเสียง ๓๓๓ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มีงดออกเสียง ๔ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๑ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๑ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการวิสามัญ โดยมีการกำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน

<p>๑. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายจรัส คุ่มไข่น้ำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๘</p> <p>https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=2EAAJ</p>	
<p>๒. เอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๘ (อ.พ. ๒๕/๒๕๖๘)</p> <p>https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=NAO8L</p>	
<p>๓. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๘</p> <p>https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=7BRZ9</p>	
<p>๔. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๘</p> <p>https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=3H6EI</p>	
<p>๕. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑</p> <p>https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=NCS5E</p>	

สรุปสาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายจรัส คุ่มไข่น้ำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

1. วันใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

2. กำหนดระยะเวลา การทำงานของลูกจ้าง

กำหนดให้เวลาทำงานของลูกจ้าง ต้องไม่เกิน
๔๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เว้นแต่งาน
ที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
และความปลอดภัยของลูกจ้างตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง และเมื่อรวมเวลาทำงานทั้งสิ้นแล้ว
จะต้องไม่เกิน ๓๕ ชั่วโมงต่อสัปดาห์
(ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓)

3. กำหนดวันหยุดประจำ สัปดาห์ของลูกจ้าง

กำหนดให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างมีวันหยุดประจำ
สัปดาห์ไม่น้อยกว่า ๒ วันต่อสัปดาห์ โดยวันหยุด
ประจำสัปดาห์ต้องมีระยะห่างกันไม่เกิน ๕ วัน
(ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๒๔)

4. กำหนดสิทธิลาหยุดพักผ่อน ประจำปีของลูกจ้าง

กำหนดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันมาแล้ว
ครบ ๑๒๐ วัน มีสิทธิลาหยุดพักผ่อนประจำปีได้
ไม่น้อยกว่า ๑๐ วันทำงานต่อปี สำหรับลูกจ้าง
ซึ่งยังทำงานไม่ครบ ๑๒๐ วัน นายจ้างอาจกำหนดวันหยุดพักผ่อน
ประจำปีให้แก่ลูกจ้างโดยคำนวณให้ตามส่วนก็ได้
ในปีต่อมานายจ้างอาจกำหนดวันลาหยุดพักผ่อนประจำปี
ให้แก่ลูกจ้างมากกว่า ๑๐ วันก็ได้
(ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)

ภาคผนวก

- : ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายจรัส คุ่มไข่น้ำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน
กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
- : พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑
- : ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑
กับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายจรัส คุ่มไข่น้ำ กับคณะ
และนางสาววรรณวิภา ไม้สน กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเอกสารประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=E04RR>

(โปรดแตะที่ URL)

ข้อ ๑๑๙ ในกรณีที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ
เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติใดในวาระที่หนึ่งแล้ว
ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณามอบหมายให้คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา
คณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้อง หรือวุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้น
คณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน แล้วแต่กรณี
เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นเฉพาะกรณีไปก็ได้
และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว
ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน
ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิก
ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อไป

ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒